Analize și opinii

Dan Diaconu: Momentul schimbării

Acum 57 seconds 2 Vizualizari 9 Timp de citire

Și a fost discursul lui Trump, cel mai lung din istorie, dacă nu mă înșel. Glumind, am putea spune că Trump tocmai ce a statutat începutul „Epocii de Aur”, în sensul în care-o știm noi. Motiv pentru care parcă n-ar trebui să-i invidiem pe americani. În plus, aplauzele cu ridicări în picioare, aclamarea la scenă deschisă a „primei doamne”, parcă mi-au readus în minte discursurile kilometrice ale „*celui mai iubit fiu al poporului*”. Fac observațiile nu din răutate, ci pentru a le arăta celor care au ochii închiși că există un mod aproape identic de a se face politică atât în Coreea de Nord, China, Rusia cât și în SUA, Anglia, Germania s.a.m.d. Nu vă mai iluzionați doar pentru că ați văzut partea stângă a sălii tăcând. În mare e cam aceeași socoteală. Să trecem însă la chestiunile esențiale, care, totuși, au apărut în discurs.

Așa cum remarcasem în articolul de ieri, America se închide în propriile-i granițe, observând ceea ce se vede cu ochiul liber de atâta amar de vreme, anume că **dușmanii interni sunt infinit mai periculoși decât cei externi**. De altfel, în spatele discursului șablonard și propagandistic al lui Trump stă, precum un stâlp, acest principiu, conform căruia pentru a fi puternic pe plan extern trebuie să fii, în primul rând, puternic pe plan intern. Atâta timp cât nu mai ești capabil nici măcar să-ți împachetezi roșiile, pentru asta fiind nevoie să le trimiți în China și-apoi să le reimporți, nu ai cum să fii puternic. Atâta timp cât nu ești capabil să-ți păzești

propriile granițe, cum naiba să fii capabil să susții că ești o forță globală? Și, nu în ultimul rând, atâta timp cât în țara ta vezi spectrul sărăciei oriunde te-ai uita, n-ai cum să pretinzi că ești „prima națiune a lumii”.

acest moment, din SUA a rămas doar propaganda și doar câteva mici excepții. Însă, constantele cele mai evidente atunci când iei contact direct cu America sunt hoția, sărăcia, prostia s.a.m.d. Din acest punct de vedere, Trump are perfectă dreptate: ceea ce a moștenit de la Biden este un dezastru pe care administrația sa trebuie să-l repare. Cu toate că în discursul său totul pare simplu, în realitate e extrem de complicat. O să vă explic ce operațiuni masive presupune și, întrucât în discurs aparent nu s-au făcut referiri la politica externă, voi începe cu această componentă, urmând să revin pe final la ce presupun operațiunile interne.

Vă promiteam în articolul trecut că o să detaliez sistemul american de proiectare a puterii. E esențial pentru a înțelege transformările pe care și le propune Trump pe plan extern. Așadar, începem de-aici întrucât e momentul potrivit pentru a-mi ține promisiunea de ieri, aceea de a vă dezvălui infernalul aparat prin care SUA și-a proiectat puterea în lume.

Ați auzit toți despre USAID întrucât DOGE-ul lui Musk a dezvăluit potlogăriile făcute prin intermediul său. Au fost atât de mari încât întreaga activitate a agenției a fost suspendată. Ceea ce probabil nu știți, este că USAID e doar o componentă de proiecție a puterii americane în lume. Agenția este subordonată direct Departamentului de Stat, având ca principal scop „*transformarea democratică a lumii*”. De fapt, prin intermediul său se construiesc în statele țintă ONG-uri, instituții media, grupuri de lobby s.a.m.d.(vezi la noi exemplul-școală Freedom House). Faptul că activitatea i-a fost cumva confiscată de Soros ține de normalitate, întrucât Fundația Soros își acorda politicile cu Departamentul de Stat. Astfel, la umbra tenebroasei Fundații, toată păduchelnița înființată în statele victimă nu mai părea a fi finanțată de SUA, ci de un filantrop american având viziunile sale. Trump a dat câteva exemple hazlii de bani cheltuiți pe programe halucinante din punctul de vedere al celor care le aud prima dată. Doar că acei bani nu se dau obligatoriu pentru niște programe ciudate ci, în realitate, sunt bani prin intermediul cărora sunt mituiți diverși oficiali, influenceri s.a.m.d.

National Endowment for Democracy(NED) este o altă componentă esențială a politicii externe americane, având cumva scopuri similare USAID, cu deosebirea că NED are o structură orientată pe termen lung: construiește politicieni pro-occidentali prin diverse burse și scheme de finanțare, formează partide politice(USR este rodul unei astfel de inițiative), se implică în activitatea sindicală etc. La noi, de exemplu, NED o plătește pe Alina Mungiu-Pippidi, moașa USR și a altor partide arondate în final viziunii pro-occidentale.

Instrumentele care susțin activitatea agențiilor anterior amintite sunt furnizate de Comunitatea de Informații a SUA, unde vârfuri de lance sunt CIA și NSA. Acestea sunt responsabile cu interceptarea comunicațiilor, furnizarea de informații către agențiile implicate în lupta „*soft power*”, dar și *forțarea notei* prin sabotaje, crime, mituire, campanii negative de presă s.a.m.d. Întreg arsenalul de forță este oferit de securiștii americani care beneficiază de tehnologii de-a dreptul răvășitoare.

Apoi avem instituțiile internaționale precum Banca Mondială, Fondul Monetar Internațional, Organizația Națiunilor Unite, Organizația Mondială a Sănătății s.aa.m.d. Instituțiile menționate sunt menite a face

„*presiuni legitime*” asupra statelor țintă. Iar dacă toate acestea nu reușesc, atunci vine Trezoreria SUA cu sancțiuni care, teoretic, te scot din lumea asta.

nu înțelegi de bunăvoie, te facem să înțelegi de rafalele mitralierelor. Așa era lumea de până acum.

După cum puteți observa, există o adevărată junglă pe care am sintetizat-o aici. Fiecare instituție menționată, conduce o structură arborescentă care i se subordonează, rezultând un hățiș infernal care, atunci când e pornit, e capabil de un asemenea zgomot încât, pur și simplu, ajungi să nu mai percepi realitatea. Imaginați-vă că inclusiv NATO plătește o grămadă de ONG-uri pentru a-i face publicitate, are jurnaliști arondați, politicieni mituiți cu diverse stagii sau granturi.

Devine deci limpede că închiderea USAID a lăsat pe margine o întreagă structură care-și asigura pâinea de-acolo. De aceea îi vedeți pe unii ca CTP, Mândruță, Caramitru s.a.m.d. tunând și fulgerând împotriva SUA. Urlă foamea în ei! Ați văzut, de asemenea, că SUA a ieșit din OMS, o altă instituție prin intermediul căreia își proiectau puterea. Pare că totul e o tăiere a crengii de sub picioare, nu-i așa?

În fapt, marea problemă a structurii de proiectare a puterii e una singură, dar imensă ca gravitate: este bugetofagă. Pe aici se scurg zeci și sute de miliarde de dolari, iar statul american nu-și mai permite asta. E secătuit! În plus, după cum s-a dovedit în câteva rânduri, structura și-a pierdut teribil din eficiență, devenind o structură coruptă, prin intermediul căreia se finanțează proiecte false sau diverși prieteni ai unor mahări din structură, se fac plăți fictive etc. De aceea trebuie tăiat de la rădăcină. Doar că… e greu.

Dacă desființezi cele două agenții, rezultă că trebuie să faci restructurări masive inclusiv în structurile de securitate ale țării deoarece extrem de mulți nu-și mai au rostul. Iar o asemenea restructurare, atrage, la rândul său, alte restructurări. Inclusiv abandonarea OMS-ului va veni la pachet cu concedierea de acolo a multor americani. Într-adevăr, prin abandonarea tuturor hălcilor înțepenite ale vechiului sistem se economisesc o groază de bani, dar, la fel de adevărat e că totul vine la pachet cu alte probleme.

Și uite-așa ajungem la intern. Aici Trump promite re-internalizări masive ale industriei. Pare simplu, dar în realitate este extrem de complicat. De ce? Pentru că inclusiv cetățenii americani au devenit din cale afară de speculativi. Americanului nu-i mai stă gândul la muncă, ci la cum să speculeze ceva pentru a-și face rost de „*bani facili*”. În plus, nici oferta de specialiști nu e atât de generoasă pe cât se marketează. Universitățile americane scot pe bandă idioți experți în ESG. Asta s-a văzut cel mai bine la TSMC care, pentru a funcționa în SUA, a adus angajați din Taiwan. Nu e ciudat?

Dacă am învățat ceva din experiența mea de viață de până acum, atunci acel ceva este că nu poți face terapii de șoc la nivel de țară. Inerția socială e o forță infernală, pe care nu ai cum să o combați decât prin tiranie. De aceea dictaturile comuniste au avut succese mai bune în implementarea „reformelor” lor; totul s-a făcut cu bastonul și pușca. În democrație însă, e discutabilă eficiența șocului.

Am văzut eșecul URSS, unde era, totuși, dictatură. Ce se va întâmpla în SUA? Greu de spus. Trump urmărește o strategie aparent câștigătoare, dar rămâne de văzut cât de câștigătoare se va dovedi. Pe moment

încă este ajutat de poziția SUA, de capacitatea sa încă eficientă de proiectare a puterii. Dar, după cum vedem, SUA se vede obligată, în același timp, să renunțe la structura bugetofagă de proiectare a puterii, care ar trebui

structuri și rămâne să vedem dacă Rubio va reuși asta.

Ca să nu mă mai întind prea mult, ceea ce vă subliniez este că, prin discursul lui Trump, avem confirmarea intuiției susținute până acum, anume aceea că SUA se retrage în propria-i carapace. De-acum înainte pentru SUA va conta factorul intern în detrimentul celui extern, exact așa cum a fost pentru URSS după 1989. A nu se înțelege că asta înseamnă obligatoriu o prăbușire a SUA după model URSS. În URSS s-au implicat activ serviciile americane, conducând-o la dezastrul cunoscut. În SUA nu are mai nimeni interesul să destabilizeze situația, mai ales în condițiile în care țara este determinată să își asume locul într-o lume multipolară.

Personal văd totul ca pe o vacanță a puterii, fapt care ar trebui să ne redea nouă libertatea. Din păcate suntem incluși în lagărul european, în care tirania se rostogolește brutal peste noi. Vreau să vă spun cât se poate de responsabil o chestiune simplă: Europa e o fundătură! Mai devreme sau mai târziu vom fi obligați să ne descurcăm pe propriile picioare întrucât întreg constructul european se va prăbuși. Depinde doar de noi dacă vrem să ne începem noul destin dintr-o gaură fără ieșire sau de la nivelul actual care, deși nu e de invidiat, e suportabil.

Vă rog să priviți situația ca pe o oportunitate extraordinară. SUA nu-și va mai proiecta puterea, Europa e în dezastru, iar Rusia nu are nici puterea și nici interesul să se extindă. Asta înseamnă vacanța puterii. Pentru noi, poate fi un teribil moment de renaștere întrucât NU mai avem dușmani și, teoretic, am putea negocia tratate bilaterale infinit mai bune decât ar face-o Uniunea Europeană. Rețineți ceea ce vă spun: atât NATO cât și UE sunt istorie. A venit momentul să ne vedem și noi de istoria și interesele noastre.

Autor: Dan Diaconu

Sursa: https://trenduri.blogspot.com/

Despre autor

editor